

artikel 1:253ma BW

1. Lid 1. Erfrechtelijke verkrijgingen vinden op verschillende momenten plaats. Indien een minderjarige erfgenaam is, is dit via artikel 4:182 BW direct (overgang onder algemene titel). Betreft het een legaat, dan verkrijgt de minderjarige een vorderingsrecht op de nalatenschap, welk vorderingsrecht dan nog uitgevoerd moet worden (middels levering van het gelegateerde). Zeker bij erfgenaamschap is niet altijd direct duidelijk wat het kind krijgt. Immers, dit moet eerst nog in kaart worden gebracht door de executeur, de vereffenaar of de erfgenamen. Het voorstel geeft aan dat zo spoedig mogelijk een beschrijving van het vermogen dient te komen. Praktisch gezien lijkt me dit onhaalbaar. Indien het een legaat betreft, dan is vaak niet snel duidelijk of dit legaat ook kan worden afgegeven. Ook in testamenten wordt vaak bepaald dat het legaat pas na enige maanden opeisbaar is. Hoe verhoudt zich die praktijk t.o.v. het voorgestelde "zo spoedig mogelijk"?

- Verder wordt geen aandacht gespendeerd aan de situatie dat er meerdere erfgenamen zijn en de nalatenschap, na afhandeling, verdeeld moet worden. Immers, hetgeen men erft kan anders zijn dan wat men toebedeeld krijgt. Wat moet er dan worden aangeleverd bij de rechtbank? Verder mis ik uitleg over de verhouding met artikel 3:183 BW jo. 1:253k BW jo. 1:345 BW. Daar zit ook al een rechterlijke toets bij.

2. Lid 2: Thans worden errechtelijke verkrijgingen zeker niet altijd uitbetaald. Hetgeen een minderjarige uiteindelijk na afhandeling/verdeling van de nalatenschap ontvangt kan ook wat anders zijn dan geld. Het artikel lijkt te suggereren dat het altijd geld zou moeten worden. Dit behoeft verduidelijking.

- Daarnaast druist het begrip "uitbetaling" in tegen de begrippen en structuur van het Burgerlijk Wetboek. Zie ook hiervoor de opmerking bij lid 1 aangaande erfgenaamschap/legaat. Beter zou zijn de zin anders te formuleren: *Indien een minderjarige geld krachtens erfrecht of krachtens een verdeling van een onverdeelde nalatenschap verkrijgt, dient de met het gezag belaste ouder dit te storten op rekening, waarover de ouder slechts met machtiging van de kantonrechter kan beschikken.*

- Als laatste zou het mogelijk moeten zijn dat, op verzoek, de kantonrechter van het principe van storten op een BEM-rekening kan afwijken. Immers, als een kind 17,5 jaar is, kun je je afvragen wat het nut is van een BEM-rekening.

3. In zijn algemeenheid wordt geen rekening gehouden met de situatie dat er sprake is van een testamentair bewind. In dat geval heeft de ouder niet het beheer over het vermogen van het kind voor wat betreft de errechtelijke verkrijging dus zou de ouder geen beschrijving moeten maken. Lid 1 zegt dit niet. Ook bij lid 2 lijkt geen rekening te worden gehouden met deze mogelijkheid.

4. In de MvT wordt helaas terecht geconstateerd dat er vaak geen boedelbeschrijving wordt ingeleverd o.g.v. 4:16 lid 2 BW. Er wordt nu nog een extra verplichting opgenomen om een boedelbeschrijving op te maken. Als er nu al niet wordt gehandhaafd op het indienen van een boedelbeschrijving, waarom zou dat door deze wetswijziging dan wel zijn? Het voorstel lost het oorspronkelijke probleem niet op.

Artikel 4:85 lid 2 nieuw.

Met dit artikel lijkt de mogelijkheid te worden ontnomen om de termijn van 5 jaar te verkorten door de redelijke termijn van lid 1. Het lijkt me logischer dat ook de termijn van 5 jaar kan worden verkort door de legitimaris te benaderen en hem een redelijke termijn te stellen, waarbij dit pas kan vanaf

het moment dat de legitimaris meerderjarig is geworden. Voorstel voor een andere tekst voor het nieuwe lid 2:

De mogelijkheid om aanspraak te maken op de legitieme portie vervalt voor een legitimaris die ten tijde van het overlijden van erflater minderjarig was, indien de legitimaris niet binnen een hem door een belanghebbende gestelde redelijke termijn, en uiterlijk vijf jaren nadat de legitimaris meerderjarig is geworden, heeft verklaard dat hij zijn legitieme portie wenst te ontvangen. De termijn kan pas gesteld worden nadat de legitimaris meerderjarig is geworden.

Afschaffing ouderlijk vruchtgenot.

In basis m.i. een prima idee. Ik mis echter een toelichting hoe dit fiscaal uitpakt. Inkomen en vermogen van minderjarigen worden op grond van artikel 2.15 Wet Inkomstenbelasting toegerekend aan het inkomen/vermogen van ouders. Daardoor hebben ouders een belastingnadeel die ze zelf moeten betalen, terwijl er geen voordeel tegenover staat. Het ouderlijk vruchtgenot geeft ouders nu nog de mogelijkheid om in ieder geval het belastingnadeel te kunnen betalen uit het vruchtgenot van het vermogen van een minderjarig kind. Als ze dat niet hebben, dan is artikel 2.16 Wet IB van toepassing. Beide artikelen gaan wel uit van het bestaan van ouderlijk vruchtgenot. Als dat wordt afgeschaft, hoe zit dat dan met die artikelen?